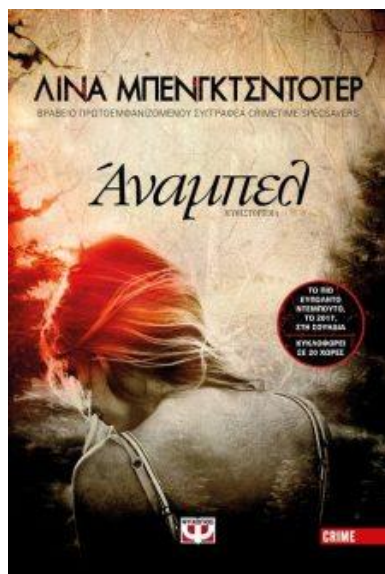

ΑΝΑΜΠΕΛ

Δημοσιεύθηκε την Φεβρουαρίου 7, 2019 by nordiccrimefiction

Αναμπελ (Annabelle)

της Lina Bengtsson (μτφ. Ξ. Παγκαλιάς)

Ψυχογίος, 2019

Η Λίνα Μπένγκτσντοτερ μεγάλωσε στη μικρή σουηδική κωμόπολη Γκούλσπονγ, όπου εξελίσσεται και η πλοκή του μυθιστορημάτος της. Έχει διδάξει Σουηδικά και Ψυχολογία σε σχολεία και έχει δημοσιεύσει σύντομα διηγήματα σε διάφορα περιοδικά και εφημερίδες, τόσο στη Σουηδία, όσο και σε άλλες Βόρειες χώρες. Έχει ζήσει στη Βρετανία και την Ιταλία και τώρα ζει έξω από τη Στοκχόλμη με τα τρία της παιδιά. Το «Αναμπελ» είναι το πρώτο της βιβλίο και το 2017 απέσπασε το βραβείο Crimetime Specsavers καλύτερου μυθιστορημάτος πρωτοεμφανιζόμενης συγγραφέα στη Σουηδία.

Μία ζεστή καλοκαιρινή νύχτα, η δεκαεπτάχρονη Αναμπελ εξαφανίζεται στο Γκούλσπονγ και το Εθνικό Τμήμα Επιχειρησιακού Σχεδιασμού στέλνει στην περιοχή την επιθεωρήτρια Σαρλίν «Τσάρλι» Λάγκερ και τον συνάδελφό της Άντερς Μπρατ, για να βοηθήσουν την τοπική αστυνομία.

Το πρόβλημα της Τσάρλι είναι ότι έχει άσχημες εμπειρίες από το Γκούλσπονγ όπου γεννήθηκε και έζησε μέχρι τα δεκατέσσερα χρόνια της, όταν έφυγε μετά τον θάνατο της αλκοολικής και άρρωστης μητέρας της.

Προσπαθώντας να εξιχνιάσει την υπόθεση, η ηρωίδα έρχεται αντιμέτωπη όχι μόνο με τους κατοίκους της μικρής κλειστής κοινότητας και τα σκοτεινά μυστικά τους, αλλά και με το δικό της παρελθόν και την οδυνηρή ανάμνηση που τη στοιχειώνει, όταν δεν προσπάθησε να αποτρέψει τον θάνατο ενός ανθρώπου.

Πρέπει να πούμε ότι η κεντρική ιδέα του μυθιστορήματος, με την πρωταγωνίστρια που «αναγκάζεται» να επιστρέψει στη γενέτειρά της, από όπου έχει τραυματικές αναμνήσεις, για να βοηθήσει στην εξιχνίαση μιας υπόθεσης, δεν είναι νέα και το πρώτο που φέρνει στο νου αυτή η επιστροφή είναι η αντίστοιχη της δημοσιογράφου Καμίλ Πρίκερ στο Γούντ Καπ στο «Αιχμηρά αντικείμενα» της Τζίλιαν Φλιν. Ωστόσο, η Μπένγκτσοντοτερ μας προσφέρει μία δυνατή και ενδιαφέρουσα εικόνα του Γκούλσπονγκ, ενός «από τους φτωχότερους δήμους της Σουηδίας» (σελ. 88), και γενικότερα της «αγνής» σουηδικής επαρχίας. Ο τόπος, το Γκούλσπονγκ (με το κλειστό πια χυτήριο, το εργοστάσιο επεξεργασίας ξύλου, το παλιό εμπορικό κέντρο, το μοτέλ), αποτελεί, κατά κάποιο τρόπο, ξεχωριστό «χαρακτήρα» στην υπόθεση, ενώ σημασία έχει η στενή σχέση του με το «υγρό στοιχείο», το νερό: την «απύθμενη» λίμνη Σκάγκεν δίπλα στην κωμόπολη, τον ποταμό που κόβει στα δύο την περιοχή, το φράγμα και το εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος... Σημαντικά για την πλοκή γεγονότα συνδέονται με αυτή την υδάτινη έκταση. Άλλωστε, όπως λέει η Τσάρλι στην παιδική της φίλη, «ο θάνατος από πνιγμό ήταν ο καλύτερος τρόπος να πεθάνει κανείς» (σελ. 179).

Η Μπένγκτσοντοτερ απεικονίζει με ευαισθησία αλλά και διεισδυτική ματιά (πλησιάζοντας τις «φωκνερικές» περιγραφές της Φλιν για τον αμερικανικό Νότο) τη ζωή στην επαρχία, την προσπάθεια των νέων να σπάσουν τη μονοτονία της ζωής τους με άγρια πάρτυ, αλκοόλ και ναρκωτικά, καθώς και την αγωνία τους να φύγουν μακριά, την ανέχεια και τα πεθαμένα όνειρα των κατοίκων, τις βαλτωμένες και πνιγμένες στο οινόπνευμα σχέσεις τους, και, βέβαια, τα καλά κρυμμένα μυστικά τους.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η ηρωίδα του μυθιστορήματος. Η Τσάρλι είναι μία νέα γυναίκα, επιτυχημένη αστυνομικός που προσπαθεί να αντιμετωπίσει τους δαίμονές της αλλά και τους άνδρες συναδέλφους της, οι οποίοι δεν θέλουν να παραδεχθούν ότι η άνοδος της στην ιεραρχία της Αστυνομίας οφείλεται στην αξία της και μάλλον την χαρακτηρίζουν «ακρατή» στις ερωτικές σχέσεις της, όπως και οι αστυνομικοί του Γκούλσπονγκ την έφηβη αγνοούμενη. Έχει ομοιότητες με την αστυνομικό Μάλιν Φορς, την ηρωίδα του Σουηδού Μονς Κάλεντοφτ, όσον αφορά τη σχέση της με το αλκοόλ, και την Μάργκαρετ Μος της Νορβηγίδας Κγιέρστι Σέεν, με τη διαφορά ότι η Τσάρλι δεν έχει παιδιά. Αρνείται, επίσης, πεισματικά να αναφερθεί στο παρελθόν της [για τους συναδέλφους της στη Στοκχόλμη είναι «η γυναίκα χωρίς ιστορία» (σελ. 48)], ένα παρελθόν με μυστικά, από το οποίο όχι μόνο δεν μπορεί να ξεφύγει, αλλά αναγκάζεται και να το ξαναζήσει καθώς προσπαθεί να εξιχνιάσει την εξαφάνιση της Άναμπελ.

Η Μπένγκτσοντοτερ πετυχαίνει να δει το θέμα της με μια φρέσκια ματιά και γράφει ένα πολυεπίπεδο αστυνομικό θρίλερ, στο οποίο τα μυστικά αποκαλύπτονται σταδιακά, ένα μυθιστόρημα που κρατά το ενδιαφέρον του αναγνώστη από την αρχή μέχρι το απρόσμενο τέλος.

*Ευχαριστώ τις εκδόσεις «ΨΥΧΟΓΙΟΣ» για το αντίτυπο του βιβλίου.